

ning, der vil ligge i, at Embedsmænd og Borgere komme til at samarbeide i disse vigtige Sager. Den Mistroens Aand, der saa ofte er fremherskende fra den ene Side, og som er en Kræftskade i Samfundet, kan derved blive fortrængt, og den Fornemhedens Aand, der ofte findes fra den anden Side, den Mangel paa Erkjendelse af de gode Kræfter, der findes i Befolkningen, vil derved kunne forsvinde. Det er ved at Kræfterne i Forening spille i saadanne betydelige Sager, hvor det gjælder om Menneskets Liv, dets Ære og Frihed, at en Samarbeiden af de forskjellige Samfundsklasser maa fremkalde Tilnærmelse og gjensidig Agtelse og gjensidig Paavirkning og gjensidig Oplysning, der ikke blot vil være af Betydning for dem selv, men for det hele Samfund og vor hele frie konstitutionelle Udvikling.

Liebe: Den Anerkjendelse, som den ærede Rigsbogsmand for Præsby Amts 6te Valgkreds (H. Hage) nu gav den høitærede Justitsminister, maa det være mig tilladt ganske at tiltræde, og jeg føler mig særdeles opfordret til at tiltræde denne Anerkjendelse, fordi jeg i den forrige Folkethingssamling havde den Ære at være Ordsfører for det i Rævningsagen dannede Udvalg; jeg gjør det saameget hellere, som det viser sig, at dette Udvalgs Udtalelser kunne glæde sig ved en stor Overensstemmelse med Justitsministeriets hele Opfattelse af denne Materie. Der er egentlig kun et eneste Punkt, eet Hovedpunkt, hvori en væsentlig Forskjel synes at fremtræde imellem Udvalgets Udtalelser og Justitsministeriets her foreliggende Lovudkast, men det er kun tilsyneladende. Det er med Hensyn til det Punkt, som den ærede sidste Tale ganske nylig har berørt, nemlig om Gjennemførelsen af Mundtlighed og Offentlighed strax skal foregaa ved Underretterne, eller om Gjennemførelsen skal udsættes til et sildigere Tidspunkt. Jeg siger, at det kun er en tilsyneladende Meningsforskjel, der forsaavidt bestaaer, fordi det i Virkeligheden ikke fra Udvalgets Side har været Meningen ligeoverfor en saadan Tingenes Tilstand som den, vi nu befinde os i ved Lovudkastet, at gjøre en

gjældende. Men det er ganske vist, at det efter enkelte Udtryk, der ere indløbne i den temmelig store Skynding, hvori Udvalgsbetænkningen blev affattet, kunde see ud, som om Udvalget ikke blot ligeoverfor den Tilstand, hvortil man da maatte holde sig — Underretternes Bevarelse i deres hidtilværende Stillelse, Politimagtens Ikke-Udsoudring o. s. v. — men i det Hele ligeoverfor den videre Fremtid vilde have Indførelsen af Reformen ved Underretterne udsat. Det er som sagt en Feil, at Udtrykkene give Anledning til at lægge Mære ind i dem, end der i Virkeligheden ligger; men bedre dog, at ingen sand Meningsforskjel er tilstede, saa at der, saavidt jeg kan dømmes efter at have deeltaget i denne Sag, ikke kan antages at blive Tale om nogen Modstand fra Udvalgets eller Tingets Side ligeoverfor Ministeriets Lovudkast i saa Henseende.

Det vil erindres, at under Behandlingen forrige Gang af disse Anliggender dreiede Diskussionen sig for en meget stor Deel om de 3 Punkter, om det skulde være nødvendigt, forinden man gennemførte Reformen efter Grundlovens § 79, da at tilveiebringe den Adskillelse af Retspleien fra Øvrighedsmyndigheden, som Grundlovens § 76 foreskriver; dernæst, om det skulde være nødvendigt, forinden den nye Tingenes Tilstand bragtes til live, at udorganisere Politimyndigheden og igjennem en ny Politilov at skabe et stærkere og kraftigere Politi, og endelig for det Tredie, hvorledes Stillingen maatte være imellem et Lovudkast af den Bestaaenhed som det, der da forelaa eller nu foreligger, og den nye Straffelov. Det er nu igjennem det Lovudkast, der foreligger, slaaet fast, at Rævningsinstitutionen og overhovedet det Reformværk, som igjennem nærværende Lovudkast tilsigtes, ikke skal træde i Virksomhed eller i Live, før den Adskillelse af Retspleien fra Øvrighedsmyndigheden, som ganske vist i Overensstemmelse med Grundlovens § 76 bør skee, virkelig har fundet Sted, og dernæst, at der skal være organiseret et stærkt og kraftigt Politi gennem en ny Politioverordning, ligesom endelig, at den nye Straffelov skal være udkommen. Det er slaaet fast igjennem dette Lovudkast, at det ikke skal træde i nogen Virksomhed, forinden disse